

Mødet den 14. Oktbr. 1926.

Fraværende: J. Chr. Møller.

1. (J. Nr. 23²²—1926). **Beretning om den kommunale Hjelpekasse i 1925—26.**

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 344—1926). **Meddelelse fra Skoledirektionen om fast Ansættelse af Adjunkt Skjød-Pedersen fra 1/11 1926.**

Toges til Efterretning.

3. **Iudenrigsministeriets Approbation paa Købekontrakter med:**

- a. (J. Nr. 22⁴—1926). Murermester M. S. Timmermann.

- b. (J. Nr. 22⁵—1926). Fru E. Severinsen.

- c. (J. Nr. 22⁷—1926). Boghandler Aage E. Holst.

- d. (J. Nr. 22⁶—1926). Forvalter N. Møller Rasmussen.

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 205—1926). **Forslag til Ændringer i Politivedtægten.**

B o r g m e s t e r e n erindrede om, at denne Sag havde været under Arbejde igennem flere Aar. Første Gang blev den udsat, fordi der i Rigsdagen kom Forslag frem om en Færdselslov, og man helst vilde se denne først. Der var saa fra Politimesterens Side arbejdet paa For-

slaget, og det tegnede til at blive et meget omfangsrigt Værk; men det blev en hel Del formindsket, idet Udvalget enedes om at pille alt det ud af Vedtægten, som der fandtes Lovbestemmelser for. Nu forelaa der en enstemmig Indstilling fra Udvalget, men Politimesteren havde ønsket enkelte Ting ændret i Udkastet. Taleren gennemgik derefter forskellige Paragraffer i Forslaget og meddelte, at der forelaa følgende Ændringsforslag:

Ad § 5. Forslag fra Politimesteren om, at Ordet »kan« indsættes foran »forstyrres«.

Udvalget kan ikke tiltræde Ændringen.

Udvalgets Forslag vedtoges.

Ad § 11. Forslag fra Politimesteren om, at der efter 1. Stykke tilføjes: »jfr. dog § 4, sidste Stykke, 2. Punktum.«

Tiltraadt af Udvalget.

Vedtoges.

Ad § 16. M. B r a m m e r vilde gerne have fastsat, at Køretøjer ikke maa holde udenfor Porte, hvor der sker Ind- og Udkørsel, da det ofte medfører storer Forsinkelser. Det fremgik ikke rigtig af Paragrafens Ordlyd, om det kunde forbydes, og efter Politiets Udtalelser havde der ikke hidtil været Hjemmel for et saadant Forbud.

M. C. F a l k mente, at det fremgik af sidste Stykke i § 16, hvor der nævntes Forbud mod at holde paa brolagte Overkørsler.

H o l s t K n u d s e n bemærkede, at der næppe ved saadanne Overkørsler tænktes paa Fortove, og det kunde nok være heldigt at faa det nævnt i Paragrafen. Taleren vilde henstille, at der i 3. Linie efter Ordet »Færdselen« tilføjes: »derunder Ind- og Udkørsel fra Ejendomme.«

B o r g m e s t e r e n kunde godt tiltræde en saadan Tilføjelse.

Tilføjelsen vedtoges.

Ad § 31. Forslag fra Politimesteren om, at § 31 udgaar, og i Stedet indsættes: »Naar nogen mod offentlig Gade, Vej eller Plads vendende Del af Mur, Dør, Port, Laage, Rækværk, Bolværk, Plankeværk, Afviser, Vejviser, Hegn, Stakit eller lignende males, skal der paa et eller flere iøjnefaldende Steder være anbragt et eller flere Skilte med tydelig Paaskrift »Malet«, der skal forblive anbragt, indtil Malingen er fuldstændig tør og ikke kan smitte af ved Berøring.

Det samme gælder med Hensyn til Lygter, Opstandere, Bænke, Automater, Benzintanke, Cyklestativer eller andre af Kommunen paa eller ved de nævnte Steder anbragte Indretninger.«

Tiltraadt af Udvalget.

Vedtoges.

Ad § 38. Forslag fra Udvalget om, at Ordet »Automobiler« ændres til »Motorkøretøjer«.

Vedtoges.

Ad § 35. Forslag fra Udvalget om, at Ordene i 2. Stykke »skal være forsynede med Næsering« ændres til »skal trækkes ved Næsering«.

Vedtoges.

Ad § 64. Borgmesteren mindede om, at Byraadet tidligere havde vedtaget, at Beværtninger skal lukke Kl. 11, men at 15 Beværtere har Lov til at have siddende Gæster til Kl. 12. Det var nu udvidet til, at 18 Beværtere har Lov til at holde aabent til Kl. 12 imod en Afgift, der fastsættes af Byraadet.

L e o n h a r d H a n s e n erkendte, at Byraadet for 1 à 2 Aar siden havde vedtaget en Beslutning om 11-Lukning; men Taleren havde siden faaet

den bestemte Opfattelse, at man dengang begik en Fejl. Aarhus var nu baade en stor og en smuk By, og der gjordes meget for at trække Turister til Byen; men den tidlige Lukning af Restaurationerne bevirkede, at mange Mennesker rejste Aarhus forbi, naar det drejede sig om en enkelt Dags og Nats Ophold, og det skadede Byen. Det var et Fremskridt, at der nu blev 18 Beværtere, som maatte have aabent til Kl. 12, men det var næppe tilstrækkeligt, og Taleren vilde derfor foreslaa, at der gives Autorisation for f. Eks. 3 Restaurationer til at have siddende Gæster til Kl. 2 Nat, naar de var kommen ind før Kl. 12. Taleren gik ikke paa Værtshus hver Dag, men der var enkelte Lejligheder, hvor man gerne vilde være længere ude end til Kl. 12, og i det hele var dette Barnepigesystem forkasteligt, for det medførte blot, at mange alligevel ikke gik hjem, men derimod til Restaurationer, som overtraadte Vedtægten, eller til Smugkroer o. lign. Man burde gaa ud paa at lave Forholdene saa lovlige som muligt, saa et Natteliv kan foregaa paa Steder, hvor det kan kontrolleres, og hvis 3 Restaurationer fik Lov til at holde aabent til Kl. 2, vilde dette Uvæsen i høj Grad formindskes. Samtidig kunde man ogsaa paaregne en klækkelig Afgift for denne Bevilling. Taleren vilde altsaa stille Forslag om at give 3 Restauratører Ret til at holde aabent til Kl. 12 og at have siddende Gæster indtil Kl. 2.

B o r g m e s t e r e n syntes, det var et trist Billede af Turistlivet, Leonhard Hansen fremsatte, naar han mente, at Turister skulde rejse ud for at sidde paa Beværtninger til Kl. 2. Naar Taleren rejste ud, var det for at se Landskabet og Naturen, og hvordan Menneskene ar-

bejder og virker, og saaledes saa vist ogsaa de fleste Turister derpaa. Der var ikke Tvivl om, at Kommunen kunde faa en stor Afgift for en saadan Bevilling, for Taleren kendte Eksempler paa, at Restauratører var gaaet ind paa at betale flere Tusinder mere i Husleje, naar de fik en saadan Tilladelse. Det var ikke nødvendigt at holde aabent til Kl. 2 for at give Folk Lejlighed til at solde baade deres egen og andres Formue op; det kunde udmærket lade sig gøre til Kl. 12; det havde man set Eksempler nok paa. Taleren var nødtvungent gaaet med til den Udvidelse af Paragrafen, som nu foresloges. Naar man igennem mange Aar havde arbejdet for Menneskenes Frigørelse fra det tungeste Arbejde og det endeløse Slid, saa vilde det være meningsløst at aabne Muligheder for, at Fritiden kan benyttes paa en for dem selv og Samfundet uheldig Maade. Nu var man kommen saa vidt, at mange indsaa, at den lange Arbejdstid ikke var nødvendig, og saa vilde det være sørgeligt at se dem spille deres Tid paa Restaurationer til langt ud paa Natten og øde baade deres legemlige og aandelige Kræfter der. Skulde det blive Følgen, maatte man hellere have beholdt den lange Arbejdstid, saa blev der i det mindste frembragt Værdier og ikke ødelagt noget.

K. M o u s t e n bemærkede, at adskillige af Byraadets Medlemmer havde ønsket de tidligere Bestemmelser indskrænket. Nu var de tværtimod bleven udvidet ved det foreliggende Kompromisforslag, og det kunde sikkert ogsaa Leonhard Hansen være tilfreds med. Taleren kunde tiltræde Borgmesterens Udtalelser og vilde anbefale, at man slutter sig til Forslaget, som det foreligger.

A n d r. B i t s c h vilde som Medlem af det nedsatte Udvalg udtale sin Glæde over, at man var naaet til Enighed om Forslaget, og ligeledes vilde Taleren takke Hr. Landsretssagfører Holst Knudsen, fordi han holdt paa, at alle bestaaende Love skulde ud af Vedtægten, saa den var let overskuelig. § 64 var en af de vanskeligste at naa til Enighed om. Der var ingen Tvivl om, at en stor Del af Byens Borgere var enige med Borgmesteren i hans Udtalelser i Dag og endogsaa ønskede Restaurationstiden meget mere indskrænket, men naturligvis var der andre, som havde den modsatte Opfattelse, og dertil hørte blandt andre Politimesteren. Udvalgets Forslag gik vist den gyldne Middelvej, og Taleren vilde anbefale at slutte sig dertil.

L e o n h a r d H a n s e n vilde nødig sige noget nedsættende om Turisterne, hvorefter mange naturligvis mest kom for at se paa Naturen; men der var ogsaa andet at se paa, og det var givet, at mange af dem søgte til Byer, hvor Restaurationslivet florerer hen paa Natten. Mange Handelsrejsende f. Eks., som havde Forretninger i Aarhus, tog til Aalborg om Natten, og derved gik Fortjenesten fra Aarhus. Naar der saa tilmed kunde lægges en stor Skat paa en saadan Bevilling, var det blot en Fordel. Talerens Forslag gik egentlig ikke ud paa at udvide det bestaaende, men blot paa at hæmme det ulovlige Natliv, som nu ikke kunde kontrolleres. Selvfølgelig kunde der holdes et langt Foredrag om Følgerne af at gaa paa Restauration; men Opgaven maatte først og fremmest være at opretholde Selvbestemmelsesretten og opdrage Folk til at gaa paa egen Haand. Danmark var ikke noget fordrukkent Land, Oplysningen her var fuldt saa god som i de fleste

Lande, og Restaurationslivet skulde nok begrænse sig selv; men Natlivet burde først og fremmest under betryggende Kontrol.

J. Perregaard, tvivlede om, at man fik det ulovlige Natliv afskaffet ved at give 3 Restaurationer denne Tilladelse; Smugkroerne vilde vist vedblive at bestaa, og ved at give den Slags Bevillinger satte man et offentligt Stempel paa Natlivet, som vilde faa det til at florere endnu mere. Det var for saa vidt rigtigt, at det ikke skal være et Barnepigesystem, men det kunde nu engang ikke undværes, og f. Eks. Leonhard Hansen praktiserede det hver Dag som Leder af en Fagforening. Angaaende de Handelsrejsende, saa var der 2 Slags af disse, nemlig dem, som betaler enhver sit, og dem, som bruger deres Fortjeneste paa Restaurationer, og som man saa maa slaas med i Kommunens Husvildeafdelinger for at faa Huslejen betalt. Hvis Leonhard Hansen havde tænkt paa den sidste Slags, saa var det ingen Skade, om de blev udenfor Byen.

Holst Knudsen oplyste, at der havde været nogen Vanskelighed angaaende § 64, da der forelaa en Byraadsbeslutning om 11-Lukningen. Taleren var i Principet enig med Leonhard Hansen i mange af hans Betragtninger, for altfor snævre Baand virkede næppe efter Hensigten i dette Forhold. Men det gjaldt for Udvalget om at naa til et Resultat, og derfor enedes man om det foreliggende Kompromis, som ogsaa Talerens Gruppe vilde stemme for. Skulde der ændres noget, vilde Taleren foretrække en Ændring af noget anden Art end Hr. Leonhard Hansens Forslag; men som Sagen nu laa, vilde Taleren anbefale Udvalgets Forslag.

B o r g m e s t e r e n bemærkede til Leonhard Hansens Udtalelser, at Selvbestemmelsesretten indenfor Socialdemokratiet mærkede Taleren ikke meget til.

Leonhard Hansens Forslag forkastedes med alle Stemmer mod 2.

Ad. § 65. Forslag fra Politimesteren om, at 7. Stykke udgaar.

Udvalget kan ikke tiltræde Forslaget.

Udvalgets Indstilling vedtoges.

Ad. § 74. Forslag fra Politimesteren om, at Ordene »Byraadet efter Forhandling med Politiet« ændres til »Politiet efter Forhandling med Byraadet«.

Udvalget kan ikke tiltræde Forslaget.

Udvalgets Indstilling vedtoges.

Ad. § 77. Forslag fra Udvalget om, at Ordene »Til Kusk paa« ændres til »Til Fører af«.

Vedtoges.

Forslag fra Politimesteren om, at der i § 77 føjes som sidste Stykke: »Politimesteren kan for den i dette Kapitel omhandlede offentlige Kørsel give de iøvrigt fornødne nærmere Bestemmelser til Iagttagelse for Køretøjernes Ejere og Kuske under Ansvar som for Overtrædelse af denne Vedtægt«.

Udvalget kan ikke tiltræde Forslaget.

B o r g m e s t e r e n fandt, at hvis det blev indsat, blev det Politimesteren, som fik Hovedindflydelsen, og ikke Byraadet.

Udvalgets Indstilling vedtoges.

Ad § 96. Datoen »1. Juli 1926« ændres til »1. Januar 1927«.

Udvalgets Forslag med de vedtagne Ændringer vedtoges derefter enstemmigt.

5. (J. Nr. 455—1926). Forslag til nye Byggelinier for forskellige Gader paa Frederiksbjerg.

Fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse forelaa følgende Indstilling:

»Under Henvisning til vedlagte 2 Planer indeholdende Forslag til nye Byggelinier for forskellige Gader paa Frederiksbjerg, indstiller Udvalget de for Gaderne: Jærgaardsgade, Ole Rømersgade, Brammersgade, Montanagade, Sct. Annagade, Godthaabsgade, Lundingsgade og Dannebrogsgade foreslaaede nye Byggelinier til Byraadets Godkendelse.«

B o r g m e s t e r e n forelagde Indstillingen. Der var tidligere vedtaget Byggelinier for den indre By og for nordre Bydel, men der var ikke sket nogen Forandring af Gaderne mod Syd, siden de blev anlagt. Adskillige af disse Gader var imidlertid temmelig snævre, efterhaanden som Færdselen steg, og naar Byen engang udvidede sig helt ud til Skoven, vilde de daarlig kunde bestride Trafiken. Udvalget foreslog derfor denne Udvidelse, hvorved Gaderne vilde blive paa 25-30 Alen.

H o l s t K n u d s e n var bleven gjort opmærksom paa at der vist tiltrængtes en Regulering paa Hjørnet ved Marselisborgallé og Brammersgade, men maaske kunde Sagen tages tilbage, indtil Stadsingeniøren havde set derpaa.

Sagen gik tilbage til Udvalget.

6. (J. Nr. 452—1926). Skrivelse fra Bestyrelsen for Folkebiblioteket i Anledning af, at der er nægtet Biblioteket Statstilskud.

J o h a n n e B e r g gjorde nærmere Rede for Sagen. Naar Staten havde nægtet at give yderligere Tilskud, var Grunden den, at Biblioteket ikke paa langt nær opfylder de Betingelser og

Fordringer, som kræves, nemlig Læsestue, let tilgængelig Haandbogsamling og bibliotekarisk Vejledning. Allerede i Fjor blev det tilkendegivet Folkebiblioteket, at man ikke kunde forvente yderligere Tilskud, og det var kun under Pres af Bibliotekets Ledelse, at der var opnaaet Tilskud i Aar. Det var paa ca. 1100 Kr., og med de 1200 Kr. fra Kommunen kunde man klare de rent løbende Udgifter indtil 1. Maj 1927, men der blev intet til Nyanskaffelser eller Reparation af Bøger o. l., og det var selvfølgelig i Længden uholdbart. Biblioteket fandtes i den gamle Skole paa Vestergade under meget primitive Forhold. Der var i Tiden en stærk Trang til Læsning og Viden, hvilket ogsaa det stigende Udlaan af Bøger viste, saa man kom næppe udenom Spørgsmaalet om Oprettelse af et tidssvarende Bibliotek i Aarhus. I meget mindre Byer end Aarhus var man langt videre paa dette Omraade. I Aarhus havde man i Øjeblikket et alt beherskende Ønske om et Universitet, og det vilde blive en stolt Dag i Byens Historie, naar Universitetet i Aarhus var en Kendsgerning. Men man maatte ikke derover glemme de mindre Opgaver, hvortil ogsaa hørte et virkeligt Folkebibliotek. Naturligvis knnde man ikke i Dag vedtage at bygge et saadant, men Taleren vilde meget henstille, at man ikke lader denne Sag ligge, men tager den op til Gennemførelse, saa snart Byen økonomisk evner det. Folkebiblioteket kunde altsaa ikke klare Skærene længere end til 1. Maj, men Taleren vilde da foreslaa, at Kommunen giver et yderligere Tilskud dertil, saa det i det mindste kan holdes gaaende, indtil der kan skaffes et nyt moderne Folkebibliotek.

B o r g m e s t e r e n oplyste, at Sagen var fremme i Byraadet i 1914, men saa kom Krigen

og slog det i Stykker som saa meget andet. Nu var Stillingen selvfølgelig bedre, men samtidig var der taget fat paa saa mange store Opgaver, at der næppe for Tiden kunde være Tale om at opføre en ny Biblioteksbygning. Naar man engang blev enige derom, vilde det sikkert blive en Bygning, som man kunde være bekendt. Taleren vilde henstille til Udvalget, naar Budgettet skal lægges, saa at søge Byraadet om et større Tilskud, saa det kan holdes gaaende foreløbig.

P. P e t e r s e n sluttede sig til Borgmesterens Udtalelser. Byraadet havde tidligere vist sin Velvilje overfor Folkebiblioteket, og f. Eks. i 1919, da Forholdene var meget daarlige dernede, traadte Byraadet til og ofrede 3—4000 Kr. paa Lokalerne. Taleren syntes ikke, Staten kunde stille særlig store Krav for at ofre et Beløb paa 1100 Kr. til Biblioteket. Hovedsagen nu var, at man kunde undgaa at lukke Biblioteket, og Taleren vilde anbefale, at Kommunen yder et Beløb for at undgaa dette. Man kunde næppe tænke paa at opføre en Biblioteksbygning, saa længe Kommunen havde saa store Arbejder for.

M. B r a m m e r var glad over den tilsagte Støtte til Folkebiblioteket og vilde takke Frk. Berg for de Ord, hun udtalte om Folkebibliotekssagen, for det var en Sag af allerstørste Vigtighed. Naar Borgmesteren før talte om Anvendelse af Fritiden, var det netop en udmærket Motivering for at støtte Folkebibliotekssagen. Der kunde Folk anvende deres Fritid paa en god Maade, og derfor maatte man snarest mulig gaa i Gang med en Forbedring af Folkebiblioteksvæsenet i Aarhus. Taleren havde ved sidste Budgetbehandling stillet Forslag om at bevilge et foreløbigt Beløb paa 20000 Kr. til Indretning af en Læsestue paa

Frederiksbjerg og senere en lignende i nordre Bydel, idet det vilde være muligt at indrette saadanne uden at skulle bygge den store Centralbygning, der tidligere havde været Tale om, og der vilde vist gaa mange Aar, før Byen fik Raad til at bygge en saaden. Maaske kunde Statsbiblioteket endnu i en Række Aar fungere som Moderbibliotek for saadanne Læsestuer i de forskellige Bydele, saa man kunde slippe med en forholdsvis beskeden Bevilling foreløbig. Det vilde være glædeligt, hvis Frk. Berg tog denne Tanke op ved næste Budgetbehandling og forsøgte at faa den gennemført; det var en Sag af meget stor Betydning, særlig for Ungdommen.

J o h a n n e B e r g bemærkede, at naar Staten havde nægtet sin Støtte, var det ikke saa meget for at spare de 1100 Kr. som for at tilkendegive Aarhus By, at Biblioteksforholdene var meget utilfredsstillende i Byen. Statsbiblioteket var en Statsinstitution, og selvfølgelig havde Byens Borgere mange Fordele deraf; men det havde jo andre Opgaver end at være til Tjeneste for Aarhus By. Man kunde derfor ikke regne for stærkt med Statsbiblioteket, selv om det altid havde vist Forstaaelse og Velvilje overfor Kommunen. Det var en tiltalende Tanke med de smaa Læsestuer, men man skulde nødig i denne Sag gaa paa Kompromis, og det ideelle var at faa et stort moderne Centralbibliotek, der kunde fungere som Moderbibliotek for eventuelle Læsestuer ude i Byens Periferi.

B o r g m e s t e r e n gjorde opmærksom paa, at Velviljen fra Statsbiblioteket betalte Kommunen for.

P. P e t e r s e n syntes, det blev noget af et Barnepigesystem, naar Staten for et Tilskud paa

1100 Kr. vilde fortælle, hvordan det skal være; det fandt Kommunen nok selv paa.

Det vedtoges, at Udvalget tager de faldne Udtalelser til Efterretning.

7. (J. Nr. 410—1926). **Skrivelse fra Politimesteren om Tilvejebringelse af bedre Kontorlokaler for Politiet.**

Fra Udvalget for Bygninger og Inventar forelaa følgende Erklæring:

»I Anledning af foranstaaende skal man tillade sig at udtale, at man anser det for en heldig Løsning af Spørgsmaalet, om den af den kgl. Borgmester beboede Lejlighed, Mejlgade Nr. 6, 1. Sal, kunde erhverves til Brug som Politikontor. Som Erstatning herfor kunde man tænke sig at tilbyde den kgl. Borgmester Hovedbygningen paa »Marienlund« til privat Beboelse, da man formener, at denne efter fornøden Istandsættelse vilde være en udmærket Bolig for Borgmesteren.«

J. P e r r e g a a r d forelagde Sagen. Der var flere Gange fra Politimesterens Side krævet en Omordning af Kontorlokalerne paa Tinghuset, idet disse Lokaler dels var for smaa, dels laa paa 4 forskellige Steder. Det var vanskeligt at gøre noget ved Tinghuset, idet Lokalerne sorterede under Kommunen, Amtet og Staten. Taleren ønskede derfor at høre, om Byraadet kunde tænke sig en Ordning som nævnt i Indstillingen. Det var ikke noget Forslag, men det kunde i hvert Fald undersøges, om der var Mulighed for at faa en saadan Ordning.

B o r g m e s t e r e n foreslog at overlade Sagen til Udvalget for Bygninger og Inventar til videre Forhandling om Overtagelse af Mejlgade Nr. 6, saa kunde man siden komme ind paa Spørgsmaalet om Plads til Politimesteren.

Vedtoges.

8. (J. Nr. 411—1926). Skrivelse fra Haveselskabet »Enigheden« om Godkendelse af en Vejplan for Matr. Nr. 109.

Fra Stadsingeniøren forelaa følgende Erklæring:

»Den fremsendte Vejplan er i Overensstemmelse med den af Byraadet godkendte og af Landsbrugsministeriet under 17. September 1919 approberede Udstykningsplan.

Længdeprofiler for Veje samt Dimensioner og Koter for Kloakerne bør ændres som vist henholdsvis med grønne og røde Linier og Tal, og Bygningerne og disses Kloaker bør lægges saaledes, at de kan tilsluttes de senere permanente Veje og Kloaker.

Planen kan iøvrigt anbefales godkendt paa de i vedlagte Deklarationsudkast anførte Bestemmelser.

Opmærksomheden henledes paa Punkt A., Stk. 7, i Deklarationen, som paalægger Grundejerne, inden Bebyggelse maa finde Sted, at have Adgang til godkendt Vandforsyning og fyldestgørende Brandslukning.«

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse indstiller Planen til Godkendelse overensstemmende med Stadsingeniørens Erklæring.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 5³—1926). Forespørgsel fra Garnisionskommandanten, om Fodfolkskassernen kan rømmes for Husvilde i Oktober eller November d. A.

Fra Udvalget for Bygninger og Inventar forelaa følgende Erklæring:

»Udvalget skal i Anledning af foranstaaende bemærke, at det anser det for aldeles uundgaaelig nødvendigt at tage endnu en Skole i Brug som Husvildeafdeling ved tilstundende Oktober Flyttedag, saafremt Kasernen skal afgives til det i Skrivelsen nævnte Tidspunkt.

Under den Rejse, Udvalget for Bygninger og Inventar har gjort til København for at tale med de interesserede Ministre om Sagen, har man imidlertid faaet det bestemte Indtryk, at der kan opnaas en tilfredsstillende Ordning, idet man nemlig mener det muligt at faa Lov til at bibeholde Underofficersbygningen i alt Fald til nogen Tid efter April Flyttedag 1927 og Resten af Lokalteterne en Del af Vinteren, naar der derom sker Henvendelse til Indenrigsministeriet.

Da det imidlertid er meget vanskeligt før Flyttedag at sige noget nogenlunde sikkert, om hvornaar Bygningerne vil kunne rømmes uden Gene for Kommunen, henstiller man til Byraadet, at der andrages om, at Kasernen endnu i nogen Tid overlades Kommunen som Husvildeafdeling i den Udstrækning, som det nu er Tilfældet, og at man samtidig anmoder om, at der lidt senere — f. Eks. i sidste Halvdel af November — maa blive optaget Forhandling om den endelige Rømning.

Til den Tid mener man nemlig at kunne opstille et bestemt Program for Rømningen af Kasernen, Skolerne og det militære Sygehus.«

J. Perregaard forelagde Sagen.

Borgmesteren foreslog at anmode Ministeriet om en Forhandling angaaende Spørgsmaalet og at overdrage til Udvalget for Bygninger og Inventar at føre denne Forhandling.

Vedtoges.

10. (J. Nr. 31⁵⁸—1926). Andragende fra Andelsboligforeningen »Frejr« om kommunalt Tilskud til et Byggeforetagende ved Niels Juelsgade.

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse anbefaler at yde et Tilskud paa ialt 14750 Kr.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 31⁷²—1926). Andragende fra Repræsentant E. Andersen om kommunalt Tilskud til en Villa ved Tjørnegades Forlængelse.
- Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse anbefaler overensstemmende med Stadsarkitektens Erklæring at yde et Tilskud paa 1000 Kr. under Forudsætning af, at Arealet anerkendes til aaben og lav Bebyggelse.
- Indstillingen vedtoges.
12. (J. Nr. 31⁵⁹—1926). Andragende fra Maskinarbejder A. Jensen om kommunalt Tilskud til en Villa ved Otto Rudsgade.
- 400 Kr. pr. Lejlighed bevilgedes.
13. (J. Nr. 31⁷⁷—1926). Andragende fra Tømrermester S. R. Elgaard om kommunalt Tilskud til en Villa ved Brendstrupvej.
- 400 Kr. pr. Lejlighed bevilgedes.
14. (J. Nr. 31⁷⁸—1926). Andragende fra Murermester H. Lodshøj om kommunalt Tilskud til en Villa ved Brendstrupvej.
- 400 Kr. pr. Lejlighed bevilgedes.
15. (J. Nr. 3¹⁸—1926). Efterbevilling af Overskridelser i Regnskabet for de militære Etablissementer.
- Overgik til 2. Behandling.
16. Andragender om Byggedispensationer for følgende Ejendomme:
- a. (J. Nr. 2¹⁷³—1926). Bygningsvedtægtens § 17 for de Mezasvej Nr. 23 og Vejlegade Nr. 12.
- b. (J. Nr. 2¹⁷⁴—1926). Bygningslovens § 21 for Fredensgade Nr. 52.
- c. (J. Nr. 2⁵⁹—1926) Bygningslovens § 21 for Kannikegade Nr. 12.
- Anbefaledes.
-